

Üzenet Székelyföldről Szegednek

a Székely Nemzeti Tanács elnökétől -

Apró Juhász Jánosnak a Független Városi Szövetség-Magyar Egyesület elnökének
2010. augusztus - Újkenyér hava

Kedves Barátaink!
Ünnepelő magyarok!

Marosvásárhelyről, a székelyek hajdan szabad városából, Székelyföld szívéből a hála és a köszönet szavával üzenek nektek: milyen jó, hogy van egy megszentelt helye a székely szabadságtörekvésnek a mai Magyarországon. Milyen jó, hogy a megcsönkített hazában vannak olyanok, akik azt mondják nekünk, az elszakított területek magyarjainak: a kevésből, ami maradt, legyen a tietek ez a talpalatnyi föld. Emlékeztetőül, hogy hozzánk tartoztok, és mi is örökkön veletek vagyunk!

1943. január 19-én, Marosvásárhelyen száznegyven községből negyvenezer ember gyűlt össze egy nagygyűlésre, hogy hitet tegyen a székelyek hűségéről Magyarországhoz. A székely nagygyűlés közvetlen indítékai közt azok a román elméletek szerepeltek, hogy a székelyek voltaképpen a románok leszármazottai. A gyűlésen felszólaló báró Atzél Ede elutasítva a román elméletet, azt mondta, a székelység azt is tudja, mi sors várna rá, ha visszakerülne a román állam keretébe. Ám hiába tudták az apáink, a nagyapáink, mit jelentene visszakerülni kisebbségi sorba, amitől báró Atzél Ede és mások is tartottak bekövekezett. De így sem feledtük el soha, amit a Marosvásárhelyi Székely Nagygyűlés 1943 januárjában, határozatban kimondott:

„Ha mi magunkat székelyeknek mondjuk – vagy valaki csak így emleget minket – ezzel csak arra az erkölcsi, nemzeti és népi jelentésre teszünk külön hangsúlyt, amelyet nekünk ez a szent név jelent: Magyar.”

Ma a magyar nemzet legerősebb regionális tudattal és sajátos hagyományokkal rendelkező közössége a székelység. Ennek a közösségi tudatnak meghatározója épp az a meggyőződés, hogy a mindig a nemzet védelmezője, és legmagyarabb törzse volt a székely.

A székely himnusz szegedi emlékműve valójában egy megerősítése ennek az erős kötelességnek, amely a trianoni határok fölött is a nemzet egészéhez kapcsol bennünket. Köszönet illeti érte a Független Városi Szövetség Magyar Egyesületét, személyesen Apró Juhász Jánost, és az elkészült székely kapukért a Magyarok Világszövetségét, személyesen Patrubány Miklóst, akik segítettek a székely székeket, hogy megjeleníthessék azt a magasztos gondolatot, amelyet a Marosvásárhelyi Székely Nagygyűlés határozata is kifejez. Illesse köszönet azokat a székelyeket is, akik otthon megértették a fontosságát a kezdeményezésnek és cselekvően álltak melléje kezdetektől, ma pedig eljöttek ide közösen ünnepelni.

Bízunk abban, hogy a jövőben ez az emlékhely is hozzá fog járulni a székelyek autonómiaküzdelmének megerősödéséhez, és végül meg fogjuk tudni teremteni a székely szabadságnak, Székelyföld önkormányzásának intézményeit. Ennek előfeltétele, hogy minden magyar, a világon bárhol éljen is, megértse, hogy ez a magyar nemzet egészének érdeke! Erőt, kitartást és a magyar összefarozás erejébe vetet hitet kívánok mindenkinek.

Izsák Balázs

A Székely Nemzeti Tanács elnöke